

I

Naar jeg skal skrive min Barndoms og Ungdomsreindringer og Tidens dengang, ja, saa maa jeg gaa et Stykke Tid tilbage, for at faa det saa reelt som muligt. Ved østenden af Fledskov laa den Gang 4 Husmandsbuag, (saa er der kun 3), som kaldes Fledskovhusene, de tre hørte til Ugerløse Fogd og hørte til Baronen Lovensborg; det sidste under Foll Lyveskabet Heltin Seiken, Køllose Fogd. Omkring Hjørnet paa Skoven mod nord laa andre 4. Huse, som kaldtes Grøntved og hørte under Køllose, det var to smaa Lemfund, som ikke havde meget med hinanden at gøre, kun Nytaarsaften, men derom senere. - omkring 1860 boede der i et af Fledskovhusene en ring Familie med en to tre Børn, han var Høitmand, som det hed dengang, han hed Carl Petersen og stammede fra Lovensborg hvor Faderen var Høitmand som det kaldes hans Hustru hed Frederikke f. Kolsted, det gik godt for dem de første Aar, men saa kom Krigen '64. og Bedstefar^s havde været Kausstabil og blev indkaldet. I et af Husene i Grøntved var ogsaa en Mand (Niels Larsen) som ogsaa maatte af Gled, det blev en streng Tid for Bedstemor og Kirsten, "Kris

Gave, som min Maltes. Jeg ved ikke hvor megen Post
 de fik den Gang, men de mødtes hver Dag ved Mark-
 skellet; og Emmet var; har du hørt noget nyt
 i Dag, og paa den Maade opvinkede de hinanden,
 naar de kom da hjem begge to, og Livet gik som
 vant Gang. - Den 28 Februar 1866 fødtes en Dreng
 som i Daaben kom til at hedde Peter Christen
 Carlsson. Han var noget af en Krop som Dreng, han
 voksede op og blev stærk som en Bjørn, naar
 han skulde have Fås, kravlede han ind under
 Sengen, og naar Bedstemø'r kom med Guld-
 skribben og skulde jage ham ud tog han fat i
 den saa var der ikke mere at gøre, der var efter-
 handen en Flok paa 9, og Bedstemø'r var bleven
 Aret, og syg af Brystsyge, og hun døde ret tidlig,
 Aarstallet ved jeg ikke, men jeg tror nok hun
 døde, da den yngste. - Fæster Tola - var 16 Aar;
 de to ældste Fæster skiftedes saa til at være
 hjemme hos Bedstefar midlertidigt, den tredje
 Fæster Anna rejste til Amerika sammen med
 Sølvbrødrene Jens og Eggert, den fjerde af Dreng-
 ene, Fæsteren Albrecht døde som Dreng.

Vi rykker nogle Aar frem, Peter kom til at
 tjene hos Niels Kristoffersen i L. sammen med

Aukers Gærd, kaldet saaledes fordi han havde
 været Gærdist, det var et Par stærke Fyre. Paa Gaar-
 den var 4 smukke Heste, som ikke gerne maatte o-
 verleaves, en Dag de brakte Jørdning, kom Manden ud
 og sagde: „Hoi Peter! i maer ikke lase saa meget paa,
 Jødeløgen de Heste“ saa spændte Jøtterne Hestene
 fra, køb Løst ud af Møddingskødet, satte Hestene
 for igen og brakte. Der var ikke „meget Adspækt“
 den Gang; men han kom da engang indlem med
 paa Elverdaus. Koen, og det blev samme Tider
 lidt med at komme ud af det med Herregaardskøben
 fra Aaskup, og en Gang var det ved at gaa galt, der
 var en 5-6 Skjæbne, som havde lavet til til en rigtig
 Omgang Klo, men Værten (Jens Petersen hed han) hav-
 de opdaget det, og han lykkede Peter til sig og sagde:
 „Du skal heller komme denne Vej, Peter, du resten
 det slaar dig forderret“ og saa kom Peter ud af en
 Bagdør og kradsede hjem. — Det var min Far.
 Værten havde sin gamle Høit Restauration paa Torvet
 i Hollak, og naar Far en ukendt Gang kom til
 Hollak, og jeg fik Lov at komme med, saa skul-
 vi altid med og hilse paa Jens Pesen, og saa blev
 gamle Minder drøftet og jeg lykkede, deraf blev
 et Ritte: — —

Paa en anden Gaard, som laa inde paa Marken,
 boede en Mand som hed Peter Nielsen, og hos ham
 kjendte en ung Pige, Maren Kirstine Jensen med sin
~~Mor var meget smukt, hun stammede fra Ordrup,~~
 Kirstine Sommerup Foged, de var 5 Gudsbenede, som
 nu var voksne, men det havde været strengt for
 Moderen, ~~for~~ ^{medens} de var hjemme alle, Faderen drak
 en Del, og der kunde være Dage, hvor han slet
 ikke kom hjem, han arbejdede noget paa Gaarden
 hvor Maren kjendte, og der faldt han ned fra et
 Stænge og slog sig ihjel. -- De to unge blev
 forlovede, hvor længe ved jeg ikke, men saa
 blev Far'n syg af Peneder i den ene Kind, stam-
 mende fra en Kold, han laa længe syg baade i
 Hallbæk og Hølenhave, de skulde have været gift,
 men det kunde saa ikke blive til noget, og Maren
 maatte hjem til Ordrup, og der fødte hun en
 lille Dreng d. 17 April 1889. Drengen var mig og
 Maren sin Mor, og den 30 Maj 1889. blev jeg
 døbt Sommerup Kirstine og Navnet blev Albrecht
 Frederik Carlsen, opkaldt efter min Farbror Albrecht
 og Farmor, Frederikke. Men Mor kunde jo ikke
 blive ved at gaa hjemme, hun kom til Rådhus
 borg hos Redaktør Thorsen, Frøen var meget

syg efter en Fødsel, og Barnet sked Johanne Gyete skulde have en Amme, og Mo'n havde Forbindelse med Fri Thorsen i flere, Johanne Gyete døde da hun var 12-13 Aar og Mo'n fik tillendt hendes Fotografier og hendes Barnkopper, og jeg fik et Læt bleat Tøj til min Konfirmation. Da Mo'n var færdig i Mallindborg, kom hun til at tjene hos Doktor Fogde i Føllose, og derfra hos Pastor Lünddal Føllose Præstegaard.

Min første Barndom blev altså hos Bedstemor i Ordrup, hun boede i et gammelt rinkelformet Hus, Stue i den ene Halvdel og Værelse i den anden, Lervæge, Stræktag, og Lergårde, og der var altid strikt hvidt Land paa Lynet, alt var i den fineste Orden, og jeg havde godt hos Bedstemor, ja, for jeg var jo som hendes egen, paa den ene Side af Huset boede en Tjener, og de havde en Søn, Oluf, paa min Alder, og jeg kan lige huske vi legede sammen den sidste Sommer, bl. a. fangede vi Lommeslugter. Paa den anden side Gaden boede et Par unge Gaardmandsfolk, der fik vi Mælk fra, og vi fik vidst meget andet godt, Kommer Kommer til og skulde sludre med Bedste og Drengen, og hun frøgte mig med Jutrusse, oplygede hun at jeg var paa Besøg hos Bedstemor, kom hun altid elovet og skulde se, hvordan Drengen udviklede sig, ja, selv efter min Konfirmation

småtte min op, jo, jeg havde det godt hos Bedste-
mor, og jeg kom tit derop, da jeg var bleven saa
stor, at jeg kunde gaa den lange Vej; efterhaanden
kom Olga jo med, og Bedstemor kom tit hjem, og
saa var der Glæde hos hele Familien, og saa havde
min jo altid en Skilling stundet ind i Hjørnet paa
Læmmetorbladet, jo, der var Glæde naar min kom,
min kunde tage den lange Tur, til hun næsten var
70 Aar; men vi skulde jeg jo fortælle om den stør-
ste Del af min Barndom, og det vil jeg gøre ved
at fortælle om de Ture, der har fastnet sig dybt
hos mig baade de gode og de mindre gode.

Den 30 April 1892 blev Far og Mor uiede i Kirken
Kirke, og Fru Pastor Lundahl sagde at det var den
smukkeste Brud, der var gaaet ud ad Kirkeporten i
deres Ærkestid. (Jeg ved ikke om min havde pyntet Mor,
men jeg tror det). De skulde saa bo hjemme hos Bedste-
far, Kasper rejste ud som Husbystyrerinde for en Lynd
(Kristen Larsen) i Mogenstrup, Far og Mor vilde saa have
deres Dreng hjem, og det varede ikke længe, før end jeg
var Bedstefars Dreng og Nelsens Dreng, det første for-
kerke jeg havde, som jeg husker, var hos Hans Olsen, han var
ellers en rigtig gammel Følper, naar han blev gal, saa gik
han op og lagde sig paa Skiløft, det kunde gøre i flere

Dage, naar han kom hjem fra Mælkstuen, og havde rasit
ud for sin Kone, hun havde ^{det} ikke godt, men hver Gang
de skulde have Pandekage, og det gik tit paa, saa skulde
jeg ved hos Marii, og have Pandekage, og saa skulde vi ud
i Stalden og se Dyrene, han havde 2 Koer 1 Koe og en Kærr,
og to store sortbrøge Gøer og et Høltet Faar, saa der var noget
at se paa, og det varede saame Tider lange, og saa gik det galt,
man missed jo gerne i Stalden, og jeg var saa uheldig at
det kom ud i hans Træsko, og han oprejste sig brød sig
og brøbede: "Hva F. Druug, p. du i mine Træsko, men jeg
var hold og religiøs og svarede: "Gaa nu du jo flyt da!"

Marii var en god Kone; jeg husker ogsaa, naar
Faarene var klippede, saa kom hun gerne med
et Par aa Uld, og sagde: "Træsko Maren det skal du
"raam" have, (hun brugte meget Ord, raam) fordi Albuht
maa konne dermed, det liver selv'n op, han
var glad naar hun kom med det, men Hans
maatte jo ikke vide det; hos den anden Kærr
"Loren", tilbragte jeg ogsaa mange Timer, om Vinter-
en, naar det var laarligt Vær, kom han og hentede
mig og jeg sad Højhest dermed. Den 12 April 1893
føddes min Foster Olga og den 22 September 1895.
Kristian og efterhaanden blev der jo ikke saa
meget Tid til hver enkelt af Børnene, en Juli-

aften, jeg har vel været en 4-5 Aar, der var meget
kvalt, Bedstefor var ideo at give Dyreren det sidste
Foder, Fa'n havde været til Malle, og det gled hen
Spisetid, vi skulle have Risengrød, Fløkesteg, Rillben
steg og Medisterpølse

Det viser sig, at farfars beskrivelse af sin mors amning i Kalundborg er ret præcis. Søs har fundet frem til dette:

"Jeg har fundet redaktør Christian Gerhard Thortzen og hans hustru Olivia født Lund som fik Johanne Margrethe Dorothea den 13. marts 1889 og hun er død på Blegdamshospitalet 18. aug. 1899 så morfar husker nogenlunde rigtigt.

Chr. Gerhard Thortzen var vist på Kalundborg avis som eksisterede fra 1857 - 1953. En anden datter Gerda Tortzen er født 19/5-1895 og senere gift med boghandler Elling, hvis forretning eksisterer endnu.

